

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κάμοι, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιάματος. Ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἴόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἴον. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὄγδῳ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἠγλάσσει αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῦς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ρήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ προεφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ

Τὸ δὲ παιδίον ἠὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξουν διήγησιν διὰ τὰ γεγονότα, ποὺ συνέβησαν μεταξύ μας, σύμφωνα πρὸς ὅσα μᾶς παρέδωκαν ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦσαν αὐτόπται μάρτυρες καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ κηρύγματος, ἀπεφάσισα καὶ ἐγώ, ποὺ παρακολούθησα ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μὲ ἀκρίβειαν, νὰ σοῦ τὰ καταγράψω κατὰ σειρὰν, εὐγενέστατε Θεόφιλε, διὰ νὰ γνωρίσης τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων ποὺ ἐδιδάχθηκες.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡρώδη τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἐζοῦσε κάποιος ἱερεὺς, ὀνομαζόμενος Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν τάξιν τοῦ Ἀβιά καὶ εἶχε γυναῖκα ἀπὸ τὰς ἀπογόνους τοῦ Ἀαρών, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Ἐλισάβετ. Ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι ἐζοῦσαν ἄμεμπτον βίον σύμφωνα πρὸς ὅλας τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Κυρίου. Δὲν εἶχαν ὅμως παιδί, διότι ἡ Ἐλισάβετ ἦτο στεῖρα καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο προχωρημένης ἡλικίας.

Συνέβη δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελέσεως τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς τάξεώς του, νὰ πέσῃ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατικῆς ὑπηρεσίας, ὁ κλῆρος νὰ θυμιάσῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Ὀλόκληρον δὲ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσευχότανε ἔξω κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θυμιάματος. Τότε ἐμφανίσθηκε εἰς αὐτόν ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐστεκότανε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

Καὶ ἑτεράχθηκε ὁ Ζαχαρίας, ὅταν τὸν εἶδε καὶ τὸν κατέλαβε φόβος. Τοῦ εἶπε δὲ ὁ

ἄγγελος, «Μὴ φοβᾶσαι, Ζαχαρία, διότι ἡ προσευχή σου ἔχει εἰσακουσθῆ καὶ ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ θὰ σοῦ γεννήσῃ υἷον καὶ θὰ τὸν ὀνομάσῃς Ἰωάννην, καὶ θὰ σοῦ εἶναι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ θὰ χαροῦν διὰ τὴν γέννησίν του, διότι θὰ εἶναι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Κρασί καὶ οἴνοπνευματώδη ποτὰ δὲν θὰ πιῇ. Θὰ εἶναι γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον ἀπὸ τὴν κοιλία ἀκόμη τῆς μητέρας του, καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραὴλ θὰ τοὺς κάνῃ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν τους. Καὶ θὰ ἔλθῃ πρὶν ἀπ' αὐτὸν μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἥλια, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ γυρίσουν οἱ καρδιὲς τῶν γονέων εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ οἱ ἀπειθεῖς νὰ ἀποκτήσουν τὸ φρόνημα τῶν δικαίων καὶ ἔτσι νὰ ἐτοιμάσῃ διὰ τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον».

Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας εἰς τὸν ἄγγελον, «Πῶς θὰ πεισθῶ γι' αὐτό; Διότι ἐγὼ εἶμαι ἡλικιωμένος καὶ ἡ γυναῖκά μου προχωρημένης ἡλικίας». Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος παρουσιάζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶμαι σταλμένος νὰ σοῦ μιλήσω καὶ νὰ σοῦ φέρω τὴν εὐχάριστη αὐτὴν ἀγγελίαν. Καὶ ἰδοῦ, θὰ εἶσαι βουβός καὶ δὲν θὰ μπορῆς νὰ μιλήῃς ἕως τὴν ἡμέραν, πού θὰ γίνουν αὐτά, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστεψες εἰς τοὺς λόγους μου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκπληρωθοῦν εἰς τὸν καιρὸ τους».

Καὶ ὁ λαὸς ἀνέμενε τὸν Ζαχαρίαν καὶ ἀποροῦσαν, διότι ἀργοποροῦσε πολὺ εἰς τὸν ναόν. Ὅταν ἐβγήκε, δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς μιλήσῃ καὶ κατάλαβαν ὅτι εἶχε ἰδῆ ὄραμα εἰς τὸν ναόν. Αὐτὸς δὲ τοὺς ἔκανε νεύματα καὶ παρέμενε βουβός. Καὶ ὅταν συμπληρώθηκαν αἱ ἡμέραι τῆς ἱερατικῆς του ὑπηρεσίας, ἔφυγε διὰ τὸ σπίτι του.

Ἐστερα ἀπὸ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ Ἐλισάβετ, ἡ γυναῖκά του, ἔμεινε ἔγκυος καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ ἔλεγε, «Αὐτὸ μοῦ ἔκανε ὁ Κύριος κατὰ τὰς ἡμέρας, πού ἐνδιαφέρθηκε νὰ μοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐντροπὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων».

Καὶ ἦλθε ὁ καιρὸς τῆς Ἐλισάβετ νὰ γεννήσῃ, καὶ ἐγέννησε υἷον. Καὶ ἄκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς ὅτι ὁ Κύριος ἔδειξε πολὺ ἔλεος εἰς αὐτὴν καὶ τὴν συνέχαιραν.

Τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἦλθαν διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὴν περιτομὴν τοῦ παιδιοῦ καὶ ἠθελαν νὰ τὸ ὀνομάσουν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του, Ζαχαρίαν. Ἄλλ' ἡ μητέρα του εἶπε, «Ὅχι, θὰ ὀνομασθῆ Ἰωάννης». Καὶ αὐτοὶ τῆς εἶπαν, «Δὲν εἶναι κανεὶς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου πού νὰ ἔχη τὸ ὄνομα αὐτό». Μὲ νεύματα δὲ ἐρωτοῦσαν τὸν πατέρα

του πῶς ἤθελε αὐτὸς νὰ τὸ ὀνομάσουν. Καὶ αὐτὸς ἐζήτησε μικρὴ πλάκα καὶ ἔγραψε τὰ ἐξῆς: «Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του».

Καὶ ἐξεπλάγησαν ὅλοι. Ἄνοιξε δὲ ἀμέσως τὸ στόμα του καὶ ἡ γλῶσσα του καὶ εὐλογοῦσε τὸν Θεόν. Καὶ κατέλαβε φόβος ὅλους, ὅσοι κατοικοῦσαν γύρω, καὶ τὰ γεγονότα αὐτὰ διεδίδοντο εἰς ὅλην τὴν ὄρεινὴν περιοχὴν τῆς Ἰουδαίας. Καὶ ὅλοι, ὅσοι τὰ ἄκουσαν, τὰ ἔβαλαν εἰς τὴν καρδιά τους καὶ ἔλεγον, «Τί ἄραγε θὰ γίνῃ τὸ παιδί αὐτό;». Καὶ πραγματικὰ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί του. Καὶ ὁ Ζαχαρίας, ὁ πατέρας του, ἐπληρώθη ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ ἐπροφήτευσεν καὶ εἶπε, «Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐνδιαφέρθηκε καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαόν του·

Καὶ σύ, παιδί, θὰ ὀνομασθῆς προφήτης τοῦ Ὑψίστου»

Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνεν καὶ ἐδυνάμωνεν κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ ἦτο εἰς τὰς ἐρήμους ἕως τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανισεώς του εἰς τὸν Ἰσραὴλ.